

לקראת שבת לכו ונלכה

חיזוק שבועי "והשיב" פרשת מקץ – שבת חנוכה תשפ"ה

בס"ד

הנרות הללו קודש הם – ועי"ז מדליקים את לבבות ישראל!

'פתילות ושמינים שאמרו חכמים אין מדליקין בהן בשבת, מדליקין בהן בחנוכה', כי כמו בנר נותנין לתוכו פתילה וממלאין אותה בשמן ומדליקו, כמו"כ האדם הוא פתילה, ושמן הוא החכמה שה' ממלא בו ומדליקו להיות מאיר במעשיו ובעבודתו את ה'. והנה הפתילות הם בני אדם שאין נדלקין בשבת, שהאור אין נאחז בו מחמת שהפתילות לא טובים, והאור מסוכסכת בהם, וא"א לעלות כנ"ל ושיאחז בהם האור – מדליקין בפתילות אלו בחנוכה, כי ה' כביכול בעצמו, מוריד את עצמו אל האדם ומאחיז בו את האור להדליקו, כדי שישבו ויחזרו אל ה' ולעבדו בהתלהבות וכו' .. ומסיים וכותב "זוה נעשה בכל שנה בבוא הזמן של מצוות נר חנוכה". עכ"ל.

איתא בספ"ק 'קדושת לוי' (קדושה חמישית), ע"ז שמוציאין שני ס"ת בר"ח טבת, שאין לך עוד 'יום חול' שמוציאין שני ס"ת מלבד ר"ח טבת, שיש בזה כדי ללמדנו שצריך להתחזק בלימוד התורה בימים אלו. (עי"ש). אולם ייתכן שכל זה בא לרמז שיעקר היו"ט חנוכה הוא לאלו שהם בבחינת "ימי חול" ואין בהם מאומה, ואף הם יש בידם הכח להתעלות ולהתחזק בקיום המצוות ומעשים טובים. כמו"כ לא מצינו בשום מועד שנקבע בסוף החודש [שמורה על חשכות כשאור הלבנה מתמעטת] זולת חנוכה, גם אין לנו שום חג שמתחיל בחודש אחד ומסתיים בתחילת חודש אחר, ולא עוד אלא בחודש טבת שהיא כידוע מזוה"ק ומספ"ה"ק נקראים חודשים של השטן עם הקליפות של עשיו הרשע, ובכל זאת דווקא בימים אלו חז"ל הקדושים תיקנו שמונת ימי חנוכה ע"י הדלקת הנרות, בזמן של שקיעת החמה (זמן של חשכות), בצד שמאל (שמרמז על דינים), על פתח ביתו מבחוץ (שמרמז על חיצונים וקליפות) ולמטה מעשה טפחים (שמרמז על שפלות), וכל זה בא לרמז שאף בזמנים החשוכים והקשים ביותר אפשר להתחדש באור חדש [הנרמז בתחילת החודש] ע"י האור הזורח בחנוכה, כי שאר המועדות מאירים בנפש האדם, לא כן חנוכה שהוא האור בעצמו, ומעט אור דוחה הרבה מן החושך. יה"ר שנוכה כולנו לאור חדש על ציון תאיר, ולהבטחת הנביא "והשיב לב אבות על בני ולב בני על אבותם", בב"א!

בברכת שבת שלום וחנוכה שמח – א גוטן שבת, א פרייליכן חנוכה!

בספ"ה"ק 'פרי צדיק' [מהרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זיע"א] (חנוכה, אות ב), כתוב: מה שאמר הקב"ה לגבי מצות נר חנוכה שהיא מצות זקנים (דרבנן), "אף עלי הן גוזרין", כיון שאנו מקיימים מצוות דרבנן מחמת המצוה של "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל". והרי חכמים תקנו וציוו להדליק נר חנוכה, ולכן גם ה' יתברך כביכול מדליק נר חנוכה שמקיים המצוה. ויש להבין מהו המושג שהקב"ה מדליק נרות חנוכה?

ואפשר לבאר לפי דברי ה'שפת אמת': פך שמן מרמז על הנקודה האלוקית הטמונה אצל כל יהודי, שהקב"ה מגן עליה שלא תכבה לעולם. ולמרות שהיוונים טמאו את כל השמינים, לעולם יישאר ביהודי פך שמן אחד טהור נקודה קדושה שלעולם לא תטמא, בעבור שהיא חלק אלוה ממעל. ונקודה זו היא מאברהם אבינו שהבטיחו הקב"ה "אנכי מגן לך". ודבר זה מרומז כאן: "בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כהן גדול". עתה נבין את עומק משמעות נס חנוכה. בני ישראל נמשלו לשמן, שכן השמן לא מתערבת במשקאות אחרים ולעץ זית אין שלכת. היוונים רצו להחשיך ולכבות את אור נר נשמתנו, ובחנוכה הקב"ה עשה נס והמציא לבני ישראל פך שמן אחד טהור ומזה הדליקו נרות, והכוונה שהקב"ה הדליק והאיר את נשמות ישראל מחשכות יון. עתה נבין מהו המושג שהקב"ה מדליק נרות חנוכה. הנרות של הקב"ה הם גופא 'נשמות בני ישראל' – נר ה' נשמת אדם. והקב"ה מדליק ומעורר את נשמות ישראל לאהוב את מצוותיו. זו הדלקת נרות חנוכה של הקב"ה. אשר הקב"ה יקיים גם כן גזירות חכמי הדורות שגוזרין עליו.

מובא בספ"ה"ק 'זרע קודש' [מהרה"ק רבי נפתלי מרופשיץ זיע"א] (חנוכה ליל ב) "דנר חנוכה מדליקין למטה מעשרה טפחים במקום שאין השכינה שורה ואינו מרגיש הקדושה, כי תמיד חפץ השי"ת בעבודה של כל בר ישראל באשר הוא, והיא חביבה עד מאוד בעיני הקב"ה. עכ"ל.

ועד"ז מובא באריכות בספ"ה"ק 'מאור עינים' [מהרה"ק רבי מנחם נחום מטשערנאביל זיע"א] [פר' מקץ] "בחנוכה כביכול ה' מוריד את עצמו למטה מעשרה אל האדם לקרבו, וזהו שאמרו (שבת כ"א):

« הפצת העלון לזיכוי הרבים נתרם: לעי"נ הרחיק בעל היבאר מים חיים זיע"א »»

לזכות כל החוזרים וחוזלים טרם בקודש ומקריבים את ילדיהם באהבה

משפחת "והשיב" – הבית החם להורים לנוער מתמודד

קו המערכת – "והשיב" | השארת הודעות: 02.313.7526

להצטרפות לקבלת העלון במייל ולהנצחות: 3137526@gmail.com